

Nu-i de-ajuns să locuiești într-un oraș pentru a nu-ți mai face griji în privința condiției tale de beneficiar și depozitar a unora dintre binefacerile civilizației. Dar una este să te repezi la sfârșul civilizației – atâta de câtă s-a dovedit în stare orasul respectiv - și cu totul altceva este să faci dovada neîntreruptă de om bine crescut și civilizat.

Căci dacă civilizația este calea comodă de rulare spre desfătare și confort, tot ea se insinuează în câmpul comportamental al individului, pe direcția bunului-simț înspre desăvârșirea educației. Este direcția care ne încredințează că respectul va triumfa în fața vulgarității și că politețea va ieși biruitoare în confruntarea cu josnicia...

Din păcate, pretutindeni în lume nu doar la noi, urbanitatea devine o țintă tot mai îndepărtată, pe măsură ce suburbanul își adjuceacă din ce în ce mai mulți adepți, așa cum lesne putem constata din aplecarea gusturilor consumatorilor (limbă, ținută, muzică, distracții, filme) spre un mizerabilism vecin cu scatologicul.

...Sighetul-Marmației, oras de graniță își afirmă predilecția spre periferie și în ceea ce se cheamă năravurile și apucăturile locuitorilor săi. Semnificația orașului nu trece dincolo de istoria sa imprecisă și de geografia sa scăldată de ape, atâta timp cât majoritatea sighetenilor ies în evidență doar prin năzuința lor spre potlogării și găinării, iar urbea în întregul ei induce o atroce senzație de insecuritate prin mulțimea crâșmelor și una de disconfort prin varietatea improvizățiilor.

Fauna orașului colcăie de personaje aferate ce-și spun oameni de afaceri, în fond niște afaceriști detestabili, care fie că au dat lovitura și deja derulează activități dubioase, fie se pregătesc să dea lovitura, adică să se țepuiască între ei, atunci când șansa nu le surâde să pună mâna pe niscaiva străini de zonă și de țară.

Dar dacă pe alte meleaguri ale patriei s-au prăsit escroci de gabarit, Sighetul n-a fost trezit din secularul lui somn de moarte nici măcar la auzul unor asemenea evenimente scandaloase (Caritas, devalizarea băncilor), necum să le provoace. Și nu s-a întâmplat acest lucru fie pentru faptul că în zonă nu mai este ce înșfăca, ci doar ciupi, fie pentru că bravii noștri sigheteni –

ipoteză cât se poate de plauzibilă! – s-au specializat în găinării. Faptul acesta, combinat cu preocuparea lor statornică pentru creerea aparențelor de onorabilitate și legalitate, a făcut ca ei înșiși să sufere transformări de formă și conținut până la a deveni

găinozauri

- monștri sfrijți și închistați ai locului, care izbutesc să te amuze copios cu aerele

î

mprumutate de la broasca din fabulă. Să stai să ascuți parascoveniile deitate de ace

s

ti avortoni? Nici vorbă. Este cât se poate de înțelept să te ferești de ei ca de niște ciumați, după cum însăși gripa aviară îi lasă pe mâna lui Belzebut în tainițele unde-și dosesc inutilitățile pentru a petrece cu grosolănia ce-i caracterizează, recte a pierde importante sume de bani la jocurile de noroc.

Ar fi incorect după cele spuse să se tragă concluzia pripită că găinăriile doar intră în sfera de activitate a așa-zișilor oameni de afaceri. Sighetenii n-ar fi ei înșiși dacă n-ar bârfi cu pasiune, n-ar ciupi cu voluptate și n-ar minți cu conștiinciozitate. Iată de ce găinăriile sunt prezente pretutindeni și în toate îndeletnicirile sighetenilor, fie atunci când în joc este patima câștigului și orgoliul săltării pe scara socială, fie atunci când ambiția cere răzbunare, ori se dă de ceasul morții după atestate și diplome.

Pe cine să mai mire, deci, că Sighetul este localitatea unde nu se întâmplă mai nimic vrednic de-a fi semnalat, când se știe că omul este propria lui legendă și că mahalalele orașului nu sunt decât extrapolări și exteriorizări ale mahalalelor din sufletele locuitorilor! Ori din asemenea premise nu poate decurge decât o singură concluzie justă: Sighetul-Marmației cu străzile lui înguste și pereții scorojiți, cu piața de alimente infectă și curțile din centru ca ni

s

te haznale, cu hoardele de bețivani, liotele de cer

s

etori și haitele de câini vagabonzi, nu este altceva decât o imensă mahala!

AUTOR: GEORGE PETROVAI

www.sighet-online.ro